

Simó Endre bevezetője a Szociális Kerekasztal 2010. július 26-i tanácskozásán

Jó napot kívánok Hölgyeim és Uraim! Tisztelettel üdvözlöm a Magyar Szociális Fórum Szociális Kerekasztalának résztvevőit és előadóinkat, Róna Péter professzort.

A Szociális Kerekasztalt azért hívtuk össze, hogy hangot adjunk a dolgozó, alkotó, értékteremtő társadalmi többség akaratának a rendszer kiigazítására. Azt akarjuk, hogy hazánk fejlődjön, ne pedig visszafejlődjön, az embereknek legyen munkája és munkájukból tisztességesen meg tudjanak élni.

Felelős magatartásnak tartjuk, hogy a kormány nemet mondott a nemzetközi hitelezőknek arra a követelésére, hogy újabb megszorító intézkedéseket fogantasson a bérből és fizetésből élő többséggel szemben. Ezt a magatartást nemzetközi szempontból is példa értékűnek tartjuk. De azt is látnunk kell, hogy sem a bankokra kivetett különadó, sem a Magyar Nemzeti Bank elnöke fizetésének csökkentése nem elegendő ahhoz, hogy növekedési pályára állítsa a magyar nemzetgazdaságot, egy millió munkahelyet teremtsen, emberhez méltó megélhetést biztosítson 3 millió létminimum alatt élő honfitársunknak, otthont teremtsen otthonvesztés helyett. „A helyzetet csak úgy lehet orvosolni, ha a kis és közepes magyar vállalkozások, a családok munkájukért tisztességes jövedelemhez jutnak, és a felvett adósságot is visszafizethetik” – áll a Mozgalom a Magyar Vállalkozásokért szervezet levelében, melyet mai Szociális Kerekasztalunkhoz küldött.

Három hete annak, hogy a Magyar Szociális Fórum szervezői nyílt levélben kérdezték meg Orbán Viktor miniszterelnöktől, kormánya miért nem kívánja alkotmányba iktatni a lakhatáshoz való jogot. Nem kaptunk választ a kérdésünkre.

A helyzet tehát felemás, és annak dacára sem megnyugtató, hogy a kormány kilakoltatási tilalmat rendelt el, és komoly lépéseket tett az utóbbi években elhatalmasodott korrupció felszámolására. További tetteknek kell bizonyítaniuk, hogy a politika mennyire viseli szívéen az emberek sorsát!

Most, hogy megszakadtak a hiteltárgyalások Magyarország és a Nemzetközi Valutaalap, valamint az Európai Unió között, értékelni akarjuk a helyzetet, és segíteni akarunk a kormánynak abban, hogy olyan megállapodás szülessék a hitelezőkkel, amely növekedési pályára állítja a gazdaságot, felszámolja az alulfoglalkoztatottságot, és élénkíti a belső keresletet. Választ keresünk arra a kérdésre, hogy milyen politikával bővíthetjük mozgásterünket, csökkenthetünk alárendeltségünkön és kiszolgáltatottságunkon, hogyan korlátozhatjuk a forráskivonást, és vonhatjuk újra nemzeti ellenőrzés alá a fejlődés szempontjából alapvető fontosságú stratégiai ágazatainkat.

Néhány napja ENSZ-jelentés jelent meg a világ szociális helyzetéről 2010-ben. Ebben többek között az áll, hogy az elmúlt három évtized tapasztalata azt mutatja, *a kereskedelmi és pénzügyi liberalizálás, valamint a privatizáció nem előmozdította, hanem ellenkezőleg, hátráltatta a foglalkoztatást és a szegénység csökkentését, sőt magára a növekedésre is negatívan hatott.* Július közepén több száz olasz közgazdász odáig ment el a rendszer bírálatában, *hogy feltételelesen szabad piacgazdaságot sürgetett, melyben a tőke és az áru a feltétellel mozoghat szabadon, hogy ha elősegíti a foglalkoztatást, a bérek emelkedését, a fejlődést.* Az Egyesült Államokban törvény született a bankok fokozott állami ellenőrzéséről.

Valami megmozdult. A világgazdasági válság hatására olyanok is kezdik felismerni az uralkodó rendszer korlátait, akik eddig maradéktalanul kiszolgálták a rendszert. A struktúrák átalakítása azonban ellenállásba ütközik. A nagy pénzügyi érdekek ellenállásába. Van-e politikai akarat arra, hogy megtörjék ezt az ellenállást, és – mint

az ENSZ írja – *népi alapokra helyezték a fejlődést?* Van-e politikai akarat arra, hogy ezt a népre támaszkodva ériék el? Nem csak magyar kérdés ez, de mivel magyarok vagyunk, a magyar kormányt is meghívtuk a Szociális Kerekasztal mellé, abban a reményben, hogy választ kaphatunk rá.

Mielőtt átadnám a szót Róna Péter professzornak, szeretném megköszönni a Politikatörténeti Intézet igazgatójának, Földes Györgynek, hogy helyt adott e tanácskozásnak, melyet eredetileg a Magyar Orvosi Kamarában tartottunk volna. Éger István, a MOK elnöke azonban „technikai okokra” hivatkozva péntek délután visszavonta engedélyét és vendéglátását. Duplán segített a Politikatörténeti Intézet azzal, hogy gyorsan segített. Köszönjük!

Felkérem Róna Pétert, hogy tartsa meg előadását, melyet – szokás szerint – fórum vita fog követni.

-.-